

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל ראשון יובל חלפן ז"ל

בן חנה ומשה

נולד בירושלים

ביום י"ד בטבת תש"ה 30.12.1944

התגורר בירושלים

התגייס באוגוסט 1963

שרת בחיל שריון

נפל בעת שירותו

כ"ב בתשרי תשל"ד 18.10.1973

נקבר בהר הרצל

ה: אזור 3: חלקה 1: שורה 2: קבר: 1

השאיר אחריו אישה ושתי בנות, אם ואחות

בן 29 בנפלו

קורות חיים

יובל, בן חנה ומשה, נולד ביום י"ד בטבת תש"ה (30.12.1944) בהר הצופים בירושלים. הוא למד בבית החינוך על שם ארלוזורוב ובבית החינוך על שם ברל כצנלסון בירושלים ובבית הספר התיכון שליד האוניברסיטה העברית. היה חבר בתנועת הנוער העובד והלומד ומצא בה בין היתר, אמצעי להעמיק את הכרתו לגבי הארץ ונופיה. בעיקר אהב את עירו ירושלים וסביבתה, בה הרבה לטייל ואת נופיה הנציח במצלמתו.

יובל גויס לצה"ל במחצית אוגוסט 1963 והוצב בחיל השריון. הוא הוכשר לשמש כתותחן ואחרי-כן עבר קורס מפקדי טנקים. כמו כן סיים בהצטיינות קורס מש"קי קשר. את עיקר שירותו הצבאי עשה כמפקד טנק ומש"ק קשר גדודי ביחידה של חיל שריון.

בסוף ספטמבר 1965 שוחרר יובל מהשירות הצבאי הסדיר והוצב ליחידת מילואים של חיל השריון כמפקד טנק. עם יחידה זו נלחם בקרבות מלחמת ששת הימים ומלחמת ההתשה. הוא התגלה כחייל מעולה וכמפקד טנק הנוהג בהתאם למסורת השריון, המכיר היטב את הכלי שעליו הוא מפקד ומנהיג את אנשיו בכישרון ובאומץ לב. שחרורו מהשירות הסדיר בצה"ל הוקדם כדי לאפשר לו להתחיל את לימודיו בפקולטה למדעי הטבע באוניברסיטה העברית, בשנת הלימודים

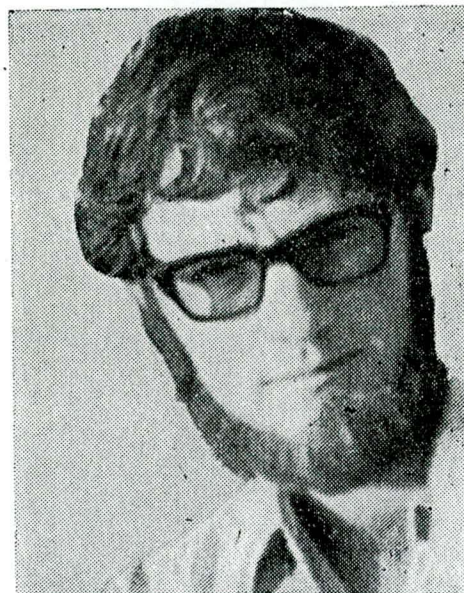

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

תשכ"ו. בשנת 1967, אחרי מלחמת ששת הימים, נשא לאישה את יעל ויחד עמה הקים בירושלים את ביתו. בשנת 1971 נולדה בתו הבכורה, מיכל. בשנת 1973, כשבועיים לפני שפרצה מלחמת יום-הכיפורים, נולדה בתו השנייה, עדי. בשנת 1969 הוסמך יובל כבוגר האוניברסיטה בביוולוגיה והמשיך בלימודיו לתואר השני בתחום המיקרוביולוגיה השימושית. לאחר שסיים את עבודת הגמר שלו ופרסם מחקר בנושא "גילוי מקור מיקרוביאלי לחלבון למזון", המשיך ללמוד לתואר "דוקטור לפילוסופיה", בעבודת מחקר שנושאה "תסיסה מאלו-לקטית ביינות ישראליים", במטרה לשפר את טיב היינות הישראליים. לצורך מחקרו זה, שחשיבותו לתעשיית היין בארץ הוכרה על ידי המועצה הלאומית למחקר ולפיתוח, הוענקה לו מלגה מהקרן על-שם לוי אשכול במשרד ראש הממשלה. בשנת 1971 נאלץ לדחות המשך מחקרו כדי להשלים את יתרת שירותו הצבאי. עם סיום השירות חזר לעבודתו המדעית. יובל התגלה כאיש מדע בעל גישה מעמיקה ויסודית וניחן בדרך מחשבה בהירה ובכושר ניתוח, בצד הכישרון להתמודד עם בעיות טכניות; בזכות תכונות אלה היה לעוזר רב לחבריו ללימודים. בצד רצינותו וגישתו הבוגרת, ידע להשרות אווירה טובה ונעימה. הוא היה בעל חוש הומור משובב ולעתים היה שותף למעשי קונדס, שמטרתם הייתה הפגת המתח בקרב חבריו ללימודים ולעבודה. יובל היה מקובל ואהוב על חבריו, היה מוכן להאזין לכל אדם ולהושיט עזרה ככל יכולתו. הוא ידע לשלב את עבודתו המדעית בחיי המשפחה שלו והיה בעל אוהב ואב מסור. הוא היה גאה במשפחתו ובהישגיו בתחום המחקר המדעי. במסגרת עבודתו המדעית פרסם מספר מאמרים בעיתונות המדעית הבינלאומית וקשר קשרים עם מדענים בארץ ובחו"ל, בתחומי התעניינותו. עם פרוץ מלחמת יום-הכיפורים, והוא בעיצומה של עבודת הדוקטוראט, נקרא להשתתף עם יחידתו בקרבות הבלימה וההבקעה נגד המצרים בסיני. ביום כ"ב בתשרי תשל"ד (18.10.1973), בעת שכוחות השריון הבקיעו את מערכי האויב שממערב לתעלת סואץ, ספג הטנק של יובל פגיעה ישירה והוא נהרג. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הרצל בירושלים. השאיר אחריו אישה ושתי בנות, אם ואחות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל-ראשון. במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקד היחידה: "בנך היה דמות ידועה ביחידה ורבים שהכירוהו העריכו את יושרו, אמונתו ואומץ לבו. גם מפעלו האקדמי היה ידוע לרבים ביחידה ועל כך זכה להערכה רבה. אין ניחומים על בן שהלך לעולמו בטרם עת ולא נוכל להחזיר את המאורעות לאחור, אולם בזכותו ובזכות רבים שכמותו זכינו, ונזכה גם להבא, להתקיים בכבוד בארצנו".

יובל חלפון

יובל נולד בירושלים בי"ד טבת תש"ה (30.12.1944), להוריו חנה ומשה. הוא למד בבית החינוך ע"ש ברל כצנלסון ובבית הספר התיכון שליד האוניברסיטה העברית. בתקופת לימודיו היה פעיל בתנועת הנוער "התנועה המאוחדת". בצה"ל שרת בחיל השריון בתפקיד מפקד טנק וכן כסמל קשר.

בשנת 1965 התחיל בלימודיו באוניברסיטה העברית, בחוג לביולוגיה.

במלחמת ששת הימים השתתף בקרבות השריון בסיני; משהש" תחרר המשיך בלימודיו.

ב-1971 נשא לאשה את יעל. ב-1968 סיים לימודיו לתואר הראשון והמשיך בלימודיו לתואר מוסמך במיקרוביולוגיה. נושא עבודת המוסמך: "חידק חדש הגדל על מתנול כמקור מיקרוביאלי לחלבונים".

בפרוץ מלחמת יום הכיפורים היה בשלבי סיום של עבודת הדוקטורט במיקרוביולוגיה שימושית בנושא "תסיסה מלולקטית ביינות ישראליים". הוא פרסם מספר פרסומים בינלאומיים במסגרת עבודת המוסמך והדוקטורט.

מעלה חבר ללימודים קוים לדמותו: "אני זוכר את הכרותנו הראשונה במעבדת התלמידים באוניברסיטה. יובל התבלט מיד בחוש ההומור השובבי שלו, מחד ובשקדנותו וביחסו הרציני ללימודים,

יחס רציני לכל מה שעשה. הממונים עליו הוקירוהו על יחסו זה. טיולים בארץ היו אהובים עליו, ותמיד התפעל מכל פינה חדשה שגילה. מעל הכול התאהב בירושלים, והיה מוקסם מנופה ויופיה. ביום הכיפורים, כאשר שמע על המלחמה, אץ מיד למשרד הקי-שור של יחידתו אך שם נאמר לו להמתין בסבלנות. במוצאי היום הגיע הצו. לא עברו דקות ספורות וכבר היה בדרכו ליחידתו. הפ-רדה מהוריו ומאחותו הייתה חטופה. "אין מקום לדאגה, חיל האוויר יטפל בהם והעניין ייגמר מהר. להתראות", אמר ויצא.

איתן סופח כמפקד טנק ליחידה שלחמה בגזרה המרכזית של התעלה, מול גשר הפירדאן. בי"ט תשרי תשל"ד (15.10.1973) תוך כדי קרבות הבלימה, קיבל הוראה לתפוס עמדה במקום טנק שנפגע קודם לכן. בהגיעו למקום נפגע מטיל, ובהיותו חשוף בצריח נהרג במקום. בדרכו לעמדה הספיק להזהיר ולהרחיק ממקום הסכנה זחל עם חיילים.

אנשי יחידתו מציינים את מקצועיותו ואת קור רוחו בשעת הקרב. כתב מפקד המחלקה: "הכרתי את איתן בשירותי הסדיר, ונפ-גשנו אחר כך מפעם לפעם בזמן שירות המילואים או באוניברסי-טה בירושלים, תמיד בחיוך גדול. לא היינו ידידים קרובים ומעולם לא שוחחנו ארוכות, אך תמיד שמחתי לראותו. היה בו משהו מן הילד — טהור, ישר, צנוע, ועם זאת מפקד אמיץ וקר רוח, כאחד גברא רב, כפליים משנותיו".

הידיעה המרה על נפילתו של איתן הגיעה אל אביו בהיותו בשי-רות צבאי, כביום היולדו.